

ע"פ 7557/19 - דניאל יעקב נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 7557/19

לפני: כבוד השופט ד' מינץ

המבקש: דניאל יעקב

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי
מרכז-לוד (השופט ע' קובו) בת"פ 51225-10-17 מיום
5.11.2019

תאריך הישיבה: כ"ב בחשון התש"ף (20.11.19)

בשם המבקש: עו"ד ברק פרידמן

בשם המשיבה: עו"ד סיגל בלום

החלטה

לפני בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופט ע' קובו) בת"פ 51225-10-17 מיום 5.11.2019, במסגרתו הושת על המבקש עונש של 32 חודשי מאסר בפועל, שנת מאסר על תנאי וקנס כספי בסך של 20,000 ש"ח או 100 ימי מאסר תמורתו.

1. על פי עובדות כתב האישום שהוגש נגד המבקש ביום 26.10.2017, עת שהה המבקש בעיר אמסטרדם בחודש אוקטובר 2017, הוא קיבל מידי אדם אחר מזוודה עם תחתית כפולה בה הוסלקו 35,324 טבליות סם מסוכן מסוג MDMA, בשווי כולל של 2,472,680 ש"ח לכל הפחות. את המזוודה, ובה הסם המסוכן, הביא עמו המבקש כששב

לישראל דרך נמל תעופה בן גוריון. בגין מעשים אלו, יוחסה למבקש עבירה של יבוא סם מסוכן לפי סעיף 13 יחד עם סעיף 19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973.

2. ביום 12.6.2018 הודה המבקש בעובדות כתב האישום, ובאותו היום בית המשפט הרשיעו בהתאם להודאתו. ביום 5.11.2019 גזר בית המשפט את דינו של המבקש. במסגרת זו, נקבע כי במעשיו פגע המבקש בערך החברתי שבהגנה על הציבור מפני הנזקים הנלווים לשימוש בסמים מסוכנים, וזאת ברף בינוני-גבוה נוכח סוג הסם והכמות הרבה שהוא יבא לארץ. בהתאם למדיניות הענישה הנוהגת, נקבע מתחם עונש הולם של 50 עד 80 חודשי מאסר בפועל. בנסיבות העניין, בית המשפט מצא לנכון לחרוג ממתחם העונש לאור קיומו של סיכוי ממשי לשיקומו של המבקש ורמת הסיכון הנמוכה להישנות העבירה, בהתאם לסעיף 40ד לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין). עם זאת, צוין כי בעת עריכת תסקיר המעצר הראשון בעניינו של המבקש הוא טרם לקח אחריות באופן מלא לביצוע העבירה, וכי אין בהליך השיקומי שעבר כדי להצדיק הימנעות מהטלת עונש מאסר בפועל. על כן, לאחר שקילת שיקולי הלימה והרתעה לצד האינטרס השיקומי, השית בית המשפט על המבקש את העונשים המנויים לעיל.

3. טרם הוגש ערעור על פסק הדין, הגיש המבקש את הבקשה שלפני, במסגרתה התבקש עיכוב ביצוע גזר הדין עד להכרעה בערעור שיוגש. בעיקר טען המבקש בבקשה ובמסגרת הדיון שהתקיים לפני, כי לערעור יש סיכוי של ממש להתקבל, נוכח שיקולי השיקום המשמעותיים בעניינו המטים את הכף לטובתו. עוד צוין כי מאז פתיחת ההליך נגדו, הוא עבר תהליכי שיקום משמעותיים במשך תקופות ארוכות במסגרות שונות. לטענתו, קיימת סכנה בקטיעת ההליך הטיפולי, ויש לאפשר לו לסיים אותו, כאשר הוא נמצא כעת בשלב האחרון של הליך שיקום זה. דבר זה גם עולה עם האינטרס הציבורי להרחיק את המבקש מעברו הפלילי.

בדיון שהתקיים לפני טענה המשיבה כי גם אם ימשיך המבקש בהליכי השיקום בהם החל, אין סיכוי ממשי כי עונש המאסר שהושת עליו, המקל ממילא, יומר לעונש של מאסר בעבודות שירות.

4. לאחר עיון בבקשה ושמיעת טענות הצדדים בדיון שהתקיים לפני, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות. הלכה היא כי עונש מאסר אשר הושת על נאשם יבוצע מיד לאחר מתן גזר הדין, למעט במקרים חריגים, ואין בהגשת ערעור כשלעצמה כדי להצדיק עיכוב ביצוע גזר הדין (ע"פ 4722/18 חסן נ' מדינת ישראל (17.7.2018)). הלכה זו תקפה ביתר שאת כאשר טרם הוגש ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי ובכלל זה נימוקיו (השוו: ע"פ 8313/18 פלונית נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (26.11.2018); ע"פ 428/19 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 3 (23.1.2019)).

5. לצורך הכרעה בבקשה לעיכוב ביצוע, יש להביא בחשבון בין היתר את טיב הערעור וסיכויי הצלחתו; חומרת העבירות ונסיבות ביצוען; משך תקופת המאסר; עברו הפלילי של המבקש; התנהגותו במהלך הליכי המשפט; נסיבותיו האישיות (ע"פ 111/99 שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 241 (2000); ע"פ 2745/18 אבו שארב נ' מדינת ישראל (9.4.2018)). הנטל לשכנע את בית המשפט כי בנסיבות המקרה נסוג האינטרס הציבורי שבביצוע מידי של מאסר בפני האינטרס של המורשע בדין מוטל על מבקש עיכוב הביצוע (עניין שוורץ; ע"פ 9238/17 דחוביץ' נ' מדינת ישראל (5.12.2017)). ברם, בענייננו המבקש לא הרים כלל נטל זה. על פני הדברים, בהתחשב בעבירה בה הורשע המבקש, על פי הודאתו, נראה מבלי להביע עמדה נחרצת, כי הסיכויים שבית משפט זה יפחית מהעונש שהושת עליו לכדי עונש שאינו כולל מאסר בפועל, אינם גבוהים. מה גם, בית המשפט המחוזי אף חרג באופן ממשי לקולא מהמתחם

שקבע, לאחר שהתחשב במכלול נסיבות הקיימות, לרבות מאמצי השיקום מצדו של המבקש ומצא כי התקיימו הנסיבות המצדיקות חריגה לקולא לפי הוראות סעיף 40ד(א) לחוק העונשין.

בנסיבות אלו, לא מצאתי להורות על עיכוב ביצוע גזר הדין. הבקשה נדחית.

המבקש יתייצב לשאת בעונש המאסר בפועל שהוטל עליו ביום 11.12.2019 עד השעה 10:00 בימ"ר הדרים, או במקום אחר על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות או דרכון בתוקף. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר, בטלפונים: 08-9787377 או 08-9787336.

ניתנה היום, כ"ב בחשון התש"ף (20.11.2019).

ש ו פ ט
